

POGODBA O SODELOVANJU NA PODROČJU PATENTOV

**sestavljena v Washingtonu 19. junija 1970,
dopolnjena 2. oktobra 1979 in spremenjena 3. februarja 1984**

Države pogodbenice so

v želji, da prispevajo k razvoju znanosti in tehnologije,

v želji, da izpopolnijo pravno varstvo izumov,

v želji, da poenostavijo in omogočijo ekonomičnejše varstvo izumov, kadar se tako varstvo zahteva v več državah,

v želji, da vsem omogočijo lažji in hitrejši dostop javnosti do tehničnih informacij, ki jih vsebujejo listine, v katerih so opisani novi izumi,

v želji, da spodbudijo in pospešijo gospodarski napredek držav v razvoju s sprejetjem ukrepov, s katerimi se povečuje učinkovitost njihovih državnih ali regionalnih pravnih sistemov za varstvo izumov, da jim omogočijo lahek dostop do informacij, ki se nanašajo na razpoložljivost tehničnih rešitev, prilagojenih njihovim specifičnim potrebam, in da jim olajšajo dostop do vse bolj obsežne moderne tehnologije,

v prepričanju, da bo mednarodno sodelovanje precej olajšalo uresničitev teh ciljev,

sklenile to pogodbo.

UVODNE DOLOČBE

1. člen

Ustanovitev unije

(1) Države, pogodbenice te pogodbe (v nadaljnjem besedilu: države pogodbenice), sestavljajo Unijo za sodelovanje na področju vlaganja prijav, poizvedbe in preizkušanje prijav za varstvo izumov ter za opravljanje posebnih tehničnih storitev. Ta Unija se imenuje Mednarodna unija za sodelovanje na področju patentov.

(2) Nobena določba te pogodbe se ne sme razlagati tako, da se z njo zmanjšujejo pravice, ki so s Pariško konvencijo o varstvu industrijske lastnine priznane pripadnikom držav, ki so pogodbenice, ali osebam, ki imajo stalno prebivališče v teh državah.

2. člen

Definicije

Za namene te pogodbe in pravilnika in če ni izrecno drugače navedeno:

(I) "prijava" pomeni prijavo za varstvo izuma; vsako sklicevanje na "prijavo" se šteje za sklicevanje na prijave patentov za izume, izumiteljska spričevala, spričevala o koristnosti, uporabne modele, dopolnilne patente ali spričevala, dopolnilna izumiteljska spričevala in dopolnilna spričevala o koristnosti;

(II) se vsako sklicevanje na "patent" šteje za sklicevanje na patente za izume, izumiteljska spričevala, spričevala o koristnosti, uporabne modele, dopolnilne patente ali spričevala, dopolnilna izumiteljska spričevala in dopolnilna spričevala o koristnosti;

(III) "državni patent" pomeni patent, ki ga je izdal državni organ;

(IV) "regionalni patent" pomeni patent, ki ga je izdal državni organ ali medvladni organ, pooblaščen za izdajo patentov, ki veljajo v več kot eni državi;

(V) "regionalna prijava" pomeni prijavo za izdajo regionalnega patenta;

(VI) se vsako sklicevanje na "državno prijavo" šteje za sklicevanje na prijave za izdajo državnih patentov in regionalnih patentov, ki niso bile vložene v skladu s to pogodbo;

(VII) "mednarodna prijava" pomeni prijavo, vloženo v skladu s to pogodbo;

(VIII) se vsako sklicevanje na "prijavo" šteje za sklicevanje na mednarodne in državne prijave;

(IX) se vsako sklicevanje na "patent" šteje za sklicevanje na državne in regionalne patente;

(X) se vsako sklicevanje na "notranjo zakonodajo" šteje za sklicevanje na notranjo zakonodajo posamezne države pogodbenice ali, kadar gre za regionalno prijavo ali regionalni patent, na pogodbo, ki določa vlaganje regionalnih prijav ali izdajanje regionalnih patentov;

(XI) "prednostni datum" pomeni zaradi štetja rokov:

(a) kadar vsebuje mednarodna prijava eno zahtevo za priznanje prednosti po 8. členu - datum vložitve prijave, katere prednost se zahteva na ta način;

(b) kadar vsebuje mednarodna prijava več zahtev za priznanje prednosti po 8. členu - datum vložitve prijave, ki je bila najprej vložena in katere prednost se zahteva na ta način;

(c) kadar mednarodna prijava ne vsebuje nobene zahteve za priznanje prednosti po 8. členu - datum mednarodne vložitve te prijave;

(XII) "državni urad" pomeni državni organ posamezne države pogodbenice, ki je pristojen za izdajo patentov; z vsakim sklicevanjem na "državni urad" je mišljeno tudi sklicevanje na vsak medvladni organ, ki ga je več držav pooblastilo za izdajo regionalnih patentov, če je vsaj ena izmed teh držav država pogodbenica in če so zadevne države pooblastile imenovani organ, da izpolnjuje obveznosti in izvršuje pravice, ki so s to pogodbo in pravilnikom dane državnim uradom;

(XIII) "imenovani urad" pomeni državni urad države, ki jo je navedel prijavitelj v skladu s I. poglavjem te pogodbe, ali vsak urad, ki dela za to državo;

(XIV) "izbrani urad" pomeni državni urad države, ki ga je izbral prijavitelj v skladu z II. poglavjem te pogodbe, ali vsak urad, ki dela za to državo;

(XV) "prejemni urad" pomeni državni urad ali medvladno organizacijo, pri kateri je bila vložena mednarodna prijava;

(XVI) "Unija" pomeni Mednarodno unijo za sodelovanje na področju patentov;

(XVII) "skupščina" pomeni skupščino Unije;

(XVIII) "organizacija" pomeni Svetovno organizacijo za intelektualno lastnino;

(XIX) "Mednarodni urad" pomeni Mednarodni urad organizacije in -dokler bodo obstajali - Združene mednarodne urade za varstvo intelektualne lastnine (BIRPI);

(XX) "generalni direktor" pomeni generalnega direktorja organizacije in - dokler bodo obstajali BIRPI - direktorja BIRPI.

I. POGLAVJE MEDNARODNA PRIJAVA IN MEDNARODNA POIZVEDBA

3. člen Mednarodna prijava

(1) Prijave za varstvo izumov se lahko v vsaki državi pogodbenici vložijo kot mednarodne prijave po tej pogodbi.

(2) Mednarodna prijava mora v skladu s to pogodbo in pravilnikom vsebovati: zahtevo za priznanje pravic, opis, enega ali več patentnih zahtevkov, eno ali več skic (če so potrebne) in izvleček.

(3) Izvleček je namenjen samo za tehnično informiranje; ne sme se ga upoštevati za noben drug namen, predvsem pa ne za presojo obsega zahtevanega varstva.

(4) mednarodna prijava:

(I) mora biti sestavljena v enem izmed predpisanih jezikov;

(II) mora izpolnjevati predpisane pogoje glede oblike;

(III) mora ustrezati predpisani zahtevi o enotnosti izuma;

(IV) je zavezana plačilu predpisanih taks.

4. člen Zahteva

(1) Zahteva za priznanje pravic mora vsebovati:

(I) zahtevek, s katerim se zahteva, da se mednarodna prijava obdela po tej pogodbi;

(II) navedbo države ali držav pogodbenic, v katerih se zahteva varstvo izuma na podlagi mednarodne prijave ("imenovane države"); če se lahko za posamezno imenovano državo dobi regionalni patent in če želi prijavitelj namesto državnega patenta regionalni patent, mora biti to navedeno v zahtevi; če prijavitelj v skladu s posamezno pogodbo o regionalnem patentu ne more omejiti svoje prijave na nekatere od držav, ki so članice takšne pogodbe, se navedba ene izmed teh držav in izražena želja za pridobitev regionalnega patenta štejeta, kot da so navedene vse te države; če ima po notranji zakonodaji posamezne navedene države navedba zadevne države učinek regionalne prijave, se ta navedba šteje kot izraz želje za pridobitev regionalnega patenta;

(III) ime in druge predpisane podatke, ki se nanašajo na prijavitelja in zastopnika (če je);

(IV) naziv izuma;

(V) ime izumitelja in druge predpisane podatke, ki se nanj nanašajo, kadar notranja zakonodaja vsaj ene izmed imenovanih držav zahteva, da morajo biti ti podatki navedeni že v času, ko se vlaga državna prijava; v drugih primerih se lahko ti podatki navedejo bodisi v zahtevi bodisi v posebnih obvestilih, poslanih vsakemu imenovanemu uradu, po katerega notranji zakonodaji se zahtevajo ti podatki, dovoljeno pa je, da se pošljejo po vložitvi državne prijave.

(2) Za vsako navedbo se morajo predpisane takse plačati v predpisanem roku.

(3) Če prijavitelj ne zahteva drugih oblik varstva iz 43. člena, navedba pomeni, da je zahtevano varstvo v tem, da patent izda imenovana država ali da se izda za to državo. Določba 2. člena pod (II) se ne uporablja za ta odstavek.

(4) Opustitev navedbe imena izumitelja in drugih podatkov o izumitelju v zahtevi za priznanje pravic nima nobenih posledic v imenovanih državah, po katerih notranji zakonodaji se ti podatki zahtevajo, vendar je dovoljeno, da se dajo po vložitvi državne prijave. Opustitev navedbe teh podatkov v posebnem obvestilu nima nobene posledice v imenovanih državah, kjer notranja zakonodaja ne zahteva teh podatkov.

5. člen

Opis

V opisu se mora izum dovolj jasno in popolnoma razložiti, da bi ga lahko strokovnjak uporabljal.

6. člen

Patentni zahtevki

V patentnem zahtevku ali zahtevkih mora biti naveden predmet zahtevanega varstva. Patentni zahtevki morajo biti jasni in zgoščeni. V celoti morajo temeljiti na opisu.

7. člen

Skice

(1) Skice se morajo poslati, kadar so nujne za razumevanje izuma, pri čemer se mora upoštevati drugi odstavek pod (II).

(2) Če je izum po naravi tak, da ga ni mogoče ponazoriti s skicami, čeprav te niso nujne za njegovo razumevanje:

(I) lahko prijavitelj priloži take skice k mednarodni prijavi ob njeni vložitvi;

(II) lahko vsak imenovani urad zahteva, da mu prijavitelj predloži take skice v predpisanem roku.

8. člen

Zahteva za priznanje prednosti

(1) Mednarodna prijava lahko vsebuje izjavo v skladu s pravilnikom, s katero se zahteva priznanje prednosti na podlagi ene ali več prejšnjih prijav, vloženi v katerikoli državi članici Pariške konvencije o varstvu industrijske lastnine ali za tako državo.

(2)(a) Pogoji in učinki vsake zahteve za priznanje prednosti, vložene v skladu s prvim odstavkom, so taki, kot so navedeni v 4. členu stockholmske listine Pariške konvencije o varstvu industrijske lastnine, pri čemer je upoštevana tudi določba pod (b).

(b) Mednarodna prijava, s katero se zahteva priznanje prednosti na podlagi ene ali več prejšnjih prijav, vloženi v posamezni državi pogodbenici ali za to državo, lahko vsebuje navedbo te države. Če se v mednarodni prijavi zahteva priznanje prednosti na podlagi ene ali več državnih prijav, vloženi v posamezni imenovani državi ali za to državo, ali prednosti na podlagi ene

mednarodne prijave, v kateri je imenovana samo ena država, so pogoji in učinki, nastali z vložitvijo zahteve za priznanje prednosti v zadevni državi, taki, kot so določeni z notranjo zakonodajo zadevne države.

9. člen **Prijavitelj**

(1) Vsaka oseba, ki ima stalno prebivališče v posamezni državi pogodbenici in vsak državljan te države, lahko vložita mednarodno prijavo.

(2) Skupščina lahko odloči, da se osebam, ki imajo stalno prebivališče v katerikoli državi članici Pariške konvencije o varstvu industrijske lastnine, ki ni stranka v tej pogodbi, in državljanom te države dovoli, da vložijo mednarodne prijave.

(3) Pojma stalnega prebivališča in državljanstva ter njuna uporaba v primeru, ko je več prijaviteljev in ko ne gre za iste prijavitelje za vse imenovane države, so opredeljeni v pravilniku.

10. člen **Prejemni urad**

Mednarodna prijava se vloži pri predpisanem prejemnem uradu, ki prijavo preveri in obdela v skladu s to pogodbo in pravilnikom.

11. člen **Datum vložitve prijave in učinki mednarodne prijave**

(1) Prejemni urad prizna kot datum vložitve mednarodne prijave datum prejema mednarodne prijave, če pri tem prejemu ugotovi naslednje:

(I) da prijavitelj zaradi svojega stalnega prebivališča ali svojega državljanstva očitno ni bil prikrajšan za pravico, da vloži mednarodno prijavo pri prejemnem uradu;

(II) da je mednarodna prijava sestavljena v predpisanem jeziku;

(III) da ima mednarodna prijava vsaj naslednje sestavine:

(a) opombo, da gre za mednarodno prijavo;

(b) navedbo najmanj ene države pogodbenice;

(c) ime prijavitelja, navedeno na predpisan način;

(d) del, ki je na prvi pogled opis izuma;

(e) del, ki je na prvi pogled patentni zahtevak ali več patentnih zahtevkov.

(2)(a) Če prejemni urad ugotovi, da mednarodna prijava ob prejemu ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka, v skladu s pravilnikom pozove prijavitelja, da vloži potrebne popravke.

(b) Če prijavitelj ravna po tem pozivu, prejemni urad v skladu s pravilnikom prizna kot datum vložitve mednarodne prijave datum prejema zahtevanega popravka.

(3) S pridržkom četrtega odstavka 64. člena ima vsaka mednarodna prijava, ki izpolnjuje pogoje, navedene v prvem odstavku pod (I) do (III), in ki ji je priznan datum mednarodne prijave, od datuma vložitve mednarodne prijave učinek redne državne prijave v vsaki imenovani državi; ta datum se šteje za datum dejanske vložitve prijave v vsaki imenovani državi.

(4) Vsaka mednarodna prijava, ki izpolnjuje pogoje, navedene v prvem odstavku pod (I) do (III), se šteje za redno državno prijavo po Pariški konvenciji o varstvu industrijske lastnine.

12. člen

Dostava mednarodne prijave Mednarodnemu uradu in ustanovi za mednarodno poizvedbo

(1) En izvod mednarodne prijave ostane prejemnemu uradu ("izvod za prejemni urad"), en izvod ("arhivski izvod") se pošlje Mednarodnemu uradu, en izvod ("poizvedbeni izvod") pa se pošlje pristojni ustanovi za mednarodno poizvedbo iz 16. člena v skladu s pravilnikom.

(2) Arhivski izvod se šteje za verodostojni izvod mednarodne prijave.

(3) Mednarodna prijava se šteje za umaknjeno, če Mednarodni urad ne prejme arhivskega izvoda v predpisanem roku.

13. člen

Možnost, da imenovani uradi prejmejo izvod mednarodne prijave

(1) Vsak imenovani urad lahko pri Mednarodnem uradu zahteva en izvod mednarodne prijave, preden se ta pošlje tako, kot je določeno v 20. členu; Mednarodni urad mu pošlje ta izvod takoj, ko je to mogoče po poteku enega leta, šteto od prednostnega datuma.

(2)(a) Prijavitelj lahko kadarkoli pošlje vsakemu imenovanemu uradu po en izvod mednarodne prijave.

(b) Prijavitelj lahko kadarkoli zahteva od Mednarodnega urada, da vsakemu imenovanemu uradu pošlje po en izvod njegove mednarodne prijave; Mednarodni urad pošlje ta izvod imenovanemu uradu takoj, ko je to mogoče.

(c) Vsak državni urad lahko sporoči Mednarodnemu uradu, da ne želi prejeti izvodov, navedenih v pododstavku (b); v tem primeru se ta pododstavek ne uporablja za zadevni urad.

14. člen

Pomanjkljivosti v mednarodni prijavi

(1)(a) Prejemni urad preveri, ali ima mednarodna prijava kakšno od naslednjih pomanjkljivosti:

(I) ni podpisana v skladu s pravilnikom;

(II) ne vsebuje predpisanih podatkov o prijavitelju;

(III) ne vsebuje imena;

(IV) ne vsebuje izvlečka;

(V) ne izpolnjuje predpisanih pogojev glede oblike v obsegu, ki je določen s pravilnikom;

(b) Če prejemni urad ugotovi katero izmed teh pomanjkljivosti, pozove prijavitelja, da mednarodno prijavo uredi v predpisanem roku; v nasprotnem se taka prijava šteje za umaknjeno, prejemni urad pa da o tem izjavo.

(2) Če se mednarodna prijava sklicuje na skice, čeprav ji te niso priložene, prejemni urad o tem obvesti prijavitelja, ki lahko te skice pošlje v predpisanem roku; v tem primeru se za datum mednarodne prijave šteje datum, ko prejemni urad prejme te skice. V nasprotnem se vsako sklicevanje na take skice šteje kot neobstoječe.

(3)(a) Če prejemni urad ugotovi, da takse, predpisane v četrtem odstavku 3. člena pod (IV), niso bile plačane v predpisanem roku ali da taksa, predpisana v drugem odstavku 4. člena, ni bila plačana za nobeno izmed imenovanih držav, se šteje, da je mednarodna prijava umaknjena, prejemni urad pa da o tem izjavo.

(b) Če prejemni urad ugotovi, da je bila taksa, predpisana v drugem odstavku 4. člena, plačana v predpisanem roku za eno ali več imenovanih držav (vendar ne za vse te države), se navedba teh držav, za katere taksa ni bila plačana v predpisanem roku, šteje za umaknjeno, prejemni urad pa da o tem izjavo.

(4) Če prejemni urad potem, ko mednarodni prijavi prizna datum vložitve mednarodne prijave, v predpisanem roku ugotovi, da omenjenega dne ni bil izpolnjen kak pogoj, naveden v prvem odstavku 11. člena pod (I) do (III), se taka prijava šteje za umaknjeno, prejemni urad pa da o tem izjavo.

15. člen **Mednarodna poizvedba**

(1) Za vsako mednarodno prijavo je obvezna mednarodna poizvedba.

(2) Namen mednarodne poizvedbe je ugotoviti relevantno stanje tehnike.

(3) Mednarodna poizvedba se opravi na podlagi patentnih zahtevkov, pri čemer se upoštevajo opis in skice (če so).

(4) Ustanova za mednarodno poizvedbo iz 16. člena si prizadeva, da ugotovi relevantno stanje tehnike, kolikor to njena sredstva dopuščajo, in mora v vsakem primeru preučiti dokumentacijo, ki je določena v pravilniku.

(5)(a) Prijavitelj, ki je vložil državno prijavo pri državnem uradu posamezne države pogodbenice ali pri uradu, ki dela za to državo, lahko, če to dovoljuje notranja zakonodaja zadevne države, in pod pogoji, določenimi z omenjeno zakonodajo, zahteva, da se v zvezi s to prijavo opravi poizvedba, podobna mednarodni poizvedbi ("poizvedba mednarodnega tipa").

(b) Državni urad posamezne države pogodbenice ali urad, ki dela za tako državo, lahko, če notranja zakonodaja zadevne države to dovoljuje, opravi poizvedbo mednarodnega tipa za vsako državno prijavo, vloženo pri njem.

(c) Poizvedbo mednarodnega tipa opravi ustanova za mednarodno poizvedbo, navedena v 16. členu, ki bi bila pristojna za mednarodno poizvedbo, če bi državna prijava pomenila mednarodno prijavo, vloženo pri uradu iz pododstavkov (a) in (b). Če je državna prijava sestavljena v jeziku, ki ga ustanova za mednarodno poizvedbo po njegovem mnenju ne more uporabljati pri obdelavi prijave, se poizvedba mednarodnega tipa opravi na podlagi prevoda, ki ga je prijavitelj predložil v enem izmed jezikov, predpisanih za vlaganje mednarodnih prijav, ki jih je imenovana ustanova sprejela za vlaganje mednarodnih prijav. Državna prijava in prevod, kadar se zahteva, morata biti vložena v obliki, ki je predpisana za mednarodne prijave.

16. člen **Ustanova za mednarodno poizvedbo**

(1) Mednarodno poizvedbo opravlja ustanova za mednarodno poizvedbo; to je lahko državni urad ali medvladna organizacija, kot na primer Mednarodni inštitut za patente, katerega naloga je tudi dajanje poročil o dokumentarni poizvedbi o stanju tehnike v zvezi z izumi, ki so predmet mednarodnih prijav.

(2) Če je, dokler se ne ustanovi enotna ustanova za mednarodno poizvedbo, več ustanov za mednarodno poizvedbo, določi vsak prejemni urad v skladu s sporazumom, ki se uporablja in ki

je naveden v tretjem odstavku pod (b), eno ali več teh ustanov, ki bodo pristojne za poizvedbo v zvezi z mednarodnimi prijavi, vloženimi pri omenjenem uradu.

(3)(a) Skupščina imenuje ustanove za mednarodno poizvedbo. Vsak državni urad in vsaka medvladna organizacija, ki izpolnjujeta pogoje iz pododstavka (c), sta lahko imenovana kot ustanova za mednarodno poizvedbo.

(b) Imenovanje je odvisno od soglasja zadevnega državnega urada ali medvladne organizacije in od sklenitve sporazuma med tem uradom oziroma to organizacijo in Mednarodnim uradom, ki ga mora potrditi skupščina. Ta sporazum podrobno ureja pravice in obveznosti strani in vsebuje zlasti formalno obveznost tega urada oziroma te organizacije, da uporablja in spoštuje vsa običajna pravila mednarodne poizvedbe.

(c) Pravilnik predpisuje najmanjše zahteve, zlasti glede kadrov in dokumentacije, ki jih mora vsak urad oziroma vsaka organizacija izpolniti pred imenovanjem in ki jih mora izpolnjevati ves čas, za katerega je imenovan.

(d) Imenovanje je za določen čas in se lahko podaljša.

(e) Preden odloči o imenovanju državnega urada oziroma medvladne organizacije ali o podaljšanju takega imenovanja in preden odloči o prenehanju takega imenovanja, skupščina obravnava mnenje zadevnega urada oziroma organizacije in si preskrbi mnenje odbora za tehnično sodelovanje iz 56. člena, ko je ta odbor ustanovljen.

17. člen

Postopek pri ustanovi za mednarodno poizvedbo

(1) Postopek pri ustanovi za mednarodno poizvedbo je določen s to pogodbo, pravilnikom in sporazumom, ki ga Mednarodni urad v skladu s to pogodbo in pravilnikom sklene z omenjeno ustanovo.

(2)(a) Če ustanova za mednarodno poizvedbo meni:

(I) da se mednarodna prijava nanaša na zadevo, za katero po pravilniku ni obvezna poizvedba, odloči, da v tem primeru ne opravi poizvedbe, ali

(II) da opis, patentni zahtevki ali skice ne izpolnjujejo predpisanih pogojev, tako da ni mogoča ustrezna poizvedba, se izreče o tem in obvesti prijavitelja in Mednarodni urad, da ne bo sestavljeno poročilo o mednarodni poizvedbi.

(b) Če se eden izmed primerov, navedenih v pododstavku (a), nanaša samo na nekatere patentne zahtevke, vsebuje poročilo o mednarodni poizvedbi opombo glede teh patentnih zahtevkov, za druge patentne zahtevke pa se poročilo sestavi v skladu z 18. členom.

(3)(a) Če ustanova za mednarodno poizvedbo meni, da mednarodna prijava ne izpolnjuje pogoja glede enotnosti izuma, kot je ta določen v pravilniku, pozove prijavitelja, da plača dodatne takse. Ustanova za mednarodno poizvedbo sestavi poročilo o mednarodni poizvedbi o delih mednarodne prijave, ki se nanašajo na izum, ki je prvi naveden v patentnih zahtevkih ("glavni izum") in, če so bile ustrezne takse plačane v predpisanem roku, o delih mednarodne prijave, ki se nanašajo na izume, za katere so bile navedene takse plačane.

(b) Notranja zakonodaja vsake imenovane države lahko določa, da se, kadar državni urad zadevne države meni, da je poziv ustanove za mednarodno poizvedbo, naveden v določbi pod (a), upravičen, in kadar prijavitelj ne plača vseh dodatnih taks, deli mednarodne prijave, ki zaradi tega niso bili predmet poizvedbe, štejejo za umaknjene glede učinka v zadevni državi, razen če prijavitelj plača državnemu uradu te države posebno takso.

18. člen
Poročilo o mednarodni poizvedbi

- (1) Poročilo o mednarodni poizvedbi se sestavi v predpisanem roku in v predpisani obliki.
- (2) Ustanova za mednarodno poizvedbo pošlje poročilo o mednarodni poizvedbi, takoj ko ga sestavi, prijavitelju in Mednarodnemu uradu.
- (3) Poročilo o mednarodni poizvedbi ali obvestilo iz drugega odstavka 17. člena pod (a) se prevede v skladu s pravilnikom. Previde pripravi Mednarodni urad ali je zanje odgovoren.

19. člen
Sprememba patentnih zahtevkov pri Mednarodnem uradu

- (1) Po prejemu poročila o mednarodni poizvedbi ima prijavitelj pravico, da enkrat spremeni patentne zahtevke v mednarodni prijavi, pri čemer mora spremembe v predpisanem roku predložiti Mednarodnemu uradu. K temu lahko priloži kratko izjavo v skladu s pravilnikom, v kateri pojasni spremembe in natančno opredeli njihov morebitni učinek na opis in skice.
- (2) Spremembe ne smejo presegati okvirov, v katerih je izum razložen v mednarodni prijavi, kakršna je bila vložena.
- (3) Nespoštovanje drugega odstavka nima posledic v imenovanih državah, katerih notranja zakonodaja dovoljuje spremembe, ki presegajo omenjene meje razlage izuma.

20. člen
Dostava imenovanim uradom

- (1)(a) Mednarodna prijava s poročilom o mednarodni poizvedbi (vštevši vsako opombo iz drugega odstavka 17. člena pod (b)) ali obvestilo iz drugega odstavka 17. člena pod (a) se v skladu s pravilnikom dostavi vsakemu imenovanemu uradu, ki se ni v celoti ali delno odrekel tej dostavi.
- (b) Dostava obsega tudi prevod (kakršen je predpisan) navedenega poročila ali navedenega obvestila.
- (2) Če so patentni zahtevki spremenjeni v skladu s prvim odstavkom 19. člena, se pošlje celotno besedilo patentnih zahtevkov, kot so bili vloženi in kot so bili spremenjeni, ali celotno besedilo patentnih zahtevkov, kot so bili vloženi, pri tem pa se natančno navede, kaj je bilo spremenjeno; poleg tega se, kadar je tak primer, pošlje izjava iz prvega odstavka 19. člena.
- (3) Na zahtevo imenovanega urada ali prijavitelja mu ustanova za mednarodno poizvedbo v skladu s pravilnikom pošlje izvode listin, navedenih v poročilu o mednarodni poizvedbi.

21. člen
Mednarodna objava

- (1) Mednarodni urad objavlja mednarodne prijave.
- (2)(a) Razen ob izjemah, predvidenih v pododstavku (b) in tretjem odstavku 64. člena, se mednarodna prijava mednarodno objavi takoj po poteku 18 mesecev od prednostnega datuma prijave.
- (b) Prijavitelj lahko zahteva od Mednarodnega urada, da njegovo mednarodno prijavo objavi kadarkoli pred potekom roka iz pododstavka (a). Mednarodni urad ravna glede take zahteve v skladu s pravilnikom.

(3) Poročilo o mednarodni poizvedbi ali obvestilo iz drugega odstavka 17. člena pod (a) se objavi v skladu s pravilnikom.

(4) Jezik in oblika mednarodne objave ter druge podrobnosti so določeni s pravilnikom.

(5) Mednarodna prijava se mednarodno ne objavi, če je umaknjena ali če se šteje za umaknjeno, preden se končajo tehnične priprave za objavo.

(6) Če Mednarodni urad meni, da vsebuje mednarodna prijava izraze ali skice, ki so v nasprotju z dobrimi običaji ali javnim redom, ali nesprijemljive izjave po pravilniku, jih v objavi lahko izpusti, vendar mora navesti, kje in koliko besed ali skic je bilo izpuščenih. Posebne izvode teh izpuščenih mest pošlje na zahtevo.

22. člen

Izvod, prevod in taksa za imenovane urade

(1) Prijavitelj pošlje vsakemu imenovanemu uradu po en izvod mednarodne prijave (razen če je bila ta že poslana po 20. členu) in po en izvod njenega prevoda (kakaršen je predpisan) ter mu vplača državno takso (če je predpisana) najpozneje do poteka 20 mesecev od prednostnega datuma. Če se ob vložitvi državne prijave ne zahteva navedba imena izumitelja in drugih podatkov, ki se nanj nanašajo in so predpisani z notranjo zakonodajo imenovane države, jih prijavitelj, če jih ni v zahtevi za priznanje pravic, sporoči državnemu uradu zadevne države ali uradu, ki dela zanj, najpozneje do poteka 20 mesecev od prednostnega datuma.

(2) Kadar ustanova za mednarodno poizvedbo v skladu z drugim odstavkom 17. člena pod (a) izjavi, da ne bo sestavila poročila o mednarodni poizvedbi, je rok za dejanja, navedena v prvem odstavku tega člena, enak roku, določenem v prvem odstavku.

(3) Notranja zakonodaja vsake države pogodbenice lahko za dejanja iz prvega in drugega odstavka določi roke, ki potečejo po rokih, določenih v navedenih odstavkih.

23. člen

Mirovanje državnega postopka

(1) Noben imenovani urad ne vodi postopka in ne obravnava mednarodne prijave pred potekom roka, ki se uporablja po 22. členu.

(2) Ne glede na prvi odstavek lahko vsak imenovani urad na izrecno zahtevo prijavitelja kadarkoli vodi postopek ali obravnava mednarodno prijavo.

24. člen

Možno prenehanje učinka v imenovanih državah

(1) S pridržkom 25. člena prenehajo učinki mednarodne prijave, predvideni v tretjem odstavku 11. člena, v primeru iz določbe pod (II) v vsaki imenovani državi; to prenehanje ima enake posledice kot umik državne prijave v zadevni državi:

(I) če prijavitelj umakne svojo mednarodno prijavo ali navedbo zadevne države;

(II) če se mednarodna prijava šteje za umaknjeno po tretjem odstavku 12. člena, prvem odstavku 14. člena pod (b), tretjem odstavku 14. člena pod (a) ali četrtem odstavku 14. člena ali če se navedba zadevne države šteje za umaknjeno po tretjem odstavku 14. člena pod (b);

(III) če prijavitelj v ustreznem roku ne opravi dejanj iz 22. člena.

(2) Ne glede na prvi odstavek lahko vsak imenovani urad ohrani učinke iz tretjega odstavka 11. člena, čeprav se ne zahteva, da se ti učinki ohranijo v skladu z drugim odstavkom 25. člena.

25. člen

Revizija s strani imenovanih uradov

(1)(a) Če prejemni urad zavrne potrditev datuma mednarodne vložitve, ali izjavi, da se mednarodna prijava šteje za umaknjeno, ali če Mednarodni urad pride do ugotovitve v skladu s tretjim odstavkom 12. člena, ta urad na zahtevo prijavitelja čimprej pošlje vsakemu imenovanemu uradu, ki ga je ta navedel, izvod katerekoli listine, ki jo vsebuje zadeva.

(b) Če prejemni urad izjavi, da se navedba posamezne države šteje za umaknjeno, Mednarodni urad na zahtevo tistega, ki to zahteva, čimprej pošlje državnemu uradu zadevne države izvod katerekoli listine, ki jo vsebuje zadeva.

(c) Zahteve, ki temeljijo na pododstavkih (a) ali (b), se morajo vložiti v predpisanem roku.

(2)(a) S pridržkom določb pododstavka (b), vsak imenovani urad odloči, ali so zavrnitev, izjava ali ugotovitev, navedene v prvem odstavku, upravičene po tej pogodbi in pravilniku, če je bila državna taksa (če je predpisana) plačana in če je bil ustrezni prevod (kakršen je predpisan) poslan v predpisanem roku; če ugotovi, da je zavrnitev ali izjava posledica napake ali opustitve prejemnega urada ali da je ugotovitev posledica napake ali opustitve Mednarodnega urada, ravna glede učinka mednarodne prijave v državi imenovanega urada, kot da take napake ali opustitve ni.

(b) Če arhivski izvod zaradi napake ali opustitve prijavitelja prispe v Mednarodni urad po poteku roka, predpisanega v tretjem odstavku 12. člena, se določbe pododstavka (a) uporabljajo samo pod pogoji, navedenimi v drugem odstavku 48. člena.

26. člen

Možnost popravkov pri imenovanih uradih

Noben imenovani urad ne sme zavrniti mednarodne prijave zato, ker ne izpolnjuje pogojev iz te pogodbe in pravilnika, ne da bi prijavitelju poprej omogočil, da to prijavo uredi v obsegu in po postopku, kot je določeno z notranjo zakonodajo za enake ali podobne primere pri državnih prijavah.

27. člen

Zahteve državnega prava

(1) Notranja zakonodaja posamezne države ne sme zahtevati, da mednarodna prijava glede svoje oblike ali vsebine izpolnjuje drugačne pogoje, kot so določeni v tej pogodbi in pravilniku, ali dodatne pogoje.

(2) Določbe prvega odstavka ne vplivajo na uporabo drugega odstavka 7. člena in notranji zakonodaji katerekoli države ne preprečujejo, da - kadar postopek v zvezi z mednarodno prijavo že teče - zahteva od imenovanega urada:

(I) podatek o imenu njegovega uslužbenca, ki je pooblaščen, da ga predstavlja, kadar je prijavitelj pravna oseba;

(II) da predloži listine, ki ne spadajo k mednarodni prijavi, vendar pomenijo dokaz o navedbah ali izjavah v tej prijavi, vštevši potrdilo mednarodne prijave s podpisom prijavitelja, kadar je to prijavo, kakršna je bila vložena, podpisal njegov predstavnik ali zastopnik.

(3) Če prijavitelj glede na katerokoli imenovano državo po notranji zakonodaji zadevne države ne more vložiti državne prijave, ker ni izumitelj, imenovani urad lahko zavrne mednarodno prijavo.

(4) Kadar notranja zakonodaja glede oblike ali vsebine državnih prijav določa pogoje, ki so s stališča prijavitelja ugodnejši od pogojev, predvidenih s to pogodbo in pravilnikom za

mednarodne prijave, lahko državni urad, sodišča in vsi drugi pristojni organi imenovane države ali tisti, ki delajo zanjo, uporabijo za mednarodne prijave prve pogoje namesto zadnjih, razen če prijavitelj zahteva, da se pogoji, predvideni s to pogodbo in pravilnikom, uporabijo za njegovo mednarodno prijavo.

(5) Nič v tej pogodbi in pravilniku se ne sme razumeti tako, da omejuje svobodo katerekoli države pogodbenice, da predpiše vse materialne pogoje glede patentibilnosti, tako kot to želi. Vsaka določba te pogodbe in pravilnika, ki se nanaša na ugotavljanje stanja tehnike, je predpisana samo zaradi urejanja mednarodnega postopka; vsaka država pogodbenica lahko torej pri ugotavljanju patentibilnosti posameznega izuma, ki je predmet mednarodne prijave, uporablja merila iz svoje notranje zakonodaje o stanju tehnike in drugih pogojih za patentibilnost, ki niso pogoji glede oblike in vsebine prijave.

(6) Notranja zakonodaja lahko zahteva od prijavitelja, da predloži dokaze o vsakem predpisanem materialnopravnem pogoju za patentibilnost.

(7) Vsak prejemni urad in vsak imenovani urad, pri katerem se je začel postopek v zvezi z mednarodno prijavo, lahko uporabi vsako določbo svoje notranje zakonodaje o tem, da mora prijavitelja pri tem uradu zastopati pooblaščen zastopnik, in o tem, da se mora navesti naslov v imenovani državi, prek katerega bo prejemal obvestila.

(8) Nič v tej pogodbi in pravilniku se ne sme razlagati tako, da omejuje svobodo katerekoli države pogodbenice, da izvede ukrepe, ki so po njenem mnenju potrebni za ohranitev državne varnosti, ali da zaradi varstva svojih splošnih ekonomskih interesov omeji pravico svojih državljanov ali oseb, ki imajo stalno prebivališče na njenem ozemlju, da vlagajo mednarodne prijave.

28. člen

Sprememba patentnih zahtevkov, opisa in skic pri imenovanih uradih

(1) Prijavitelj ima možnost, da pri vsakem imenovanem uradu v predpisanem roku spremeni patentne zahtevke, opis in skice. Noben imenovani urad ne sme izdati patenta in ne zavrniti njegove izdaje pred potekom omenjenega roka, razen z izrecnim soglasjem prijavitelja.

(2) Spremembe ne smejo preseči meja, v katerih je izum razložen v mednarodni prijavi, kakršna je bila vložena, razen če notranja zakonodaja imenovane države to izrecno dovoljuje.

(3) Spremembe morajo biti v skladu z notranjo zakonodajo imenovane države glede vsega, kar ni urejeno s to pogodbo ali pravilnikom.

(4) Če imenovani urad zahteva prevod mednarodne prijave, morajo biti spremembe podane v jeziku prevoda.

29. člen

Učinki mednarodne objave

(1) Kar zadeva varstvo katerekoli pravice prijavitelja v posamezni imenovani državi, ima mednarodna objava mednarodne prijave v zadevni državi, s pridržkom določb drugega do četrtega odstavka, enake učinke, kot jih notranja zakonodaja predvideva za obvezne državne objave nepreizkušanih državnih prijav kot takih.

(2) Če jezik, v katerem je mednarodna prijava mednarodno objavljena, ni jezik, v katerem se objavljajo mednarodne prijave po notranji zakonodaji imenovane države, lahko omenjena zakonodaja določi, da učinki iz prvega odstavka nastanejo šele od tistega dne:

(I) ko je prevod v ta drug jezik objavljen v skladu z notranjo zakonodajo;

(II) ko je prevod v ta drug jezik dostopen javnosti zaradi vpogleda, v skladu z notranjo zakonodajo;

(III) ko prijavitelj pošlje prevod v ta drug jezik nepooblaščenemu, dejanskemu ali možnemu uporabniku izuma, ki je predmet mednarodne prijave; ali

(IV) ko sta opravljeni obe dejanji iz določb pod (I) in (III) ali obe dejanji iz določb pod (II) in (III).

(3) Notranja zakonodaja vsake imenovane države lahko določi, da učinki iz prvega odstavka, kadar se mednarodna objava opravi na zahtevo prijavitelja pred potekom 18 mesecev od prednostnega datuma, nastanejo šele po poteku 18 mesecev od prednostnega datuma.

(4) Notranja zakonodaja vsake imenovane države lahko določi, da učinki iz prvega odstavka nastanejo šele od dneva, ko državni urad zadevne države ali urad, ki dela za to državo, prejme en izvod objave mednarodne prijave v skladu z 21. členom. Ta urad takoj, ko je to mogoče, objavi v svojem glasniku datum prejema.

30. člen

Zaupni značaj mednarodne prijave

(1)(a) S pridržkom določb pododstavka (b) Mednarodni urad in ustanove za mednarodno poizvedbo ne smejo nobeni osebi ali organu dovoliti dostopa do mednarodne prijave pred njeno mednarodno objavo, razen na zahtevo ali s pooblastilom prijavitelja.

(b) Določbe pododstavka (a) se ne uporabljajo za dostave ustanovi za mednarodno poizvedbo, dostave iz 13. člena in dostave iz 20. člena.

(2)(a) Noben državni urad ne sme komu drugemu dovoliti dostopa do mednarodne prijave, razen na zahtevo ali s pooblastilom prijavitelja, pred enim izmed naslednjih datumov, ki je prvi:

(I) datumom mednarodne objave mednarodne prijave;

(II) datumom prejema dostave mednarodne prijave po 20. členu;

(III) datumom prejema enega izvoda mednarodne prijave po 22. členu.

(b) Določbe pododstavka (a) ne smejo državnemu uradu preprečiti, da druge obvesti, da je imenovan, in da to objavi. Tako obvestilo ali objava lahko vsebuje samo naslednje podatke: navedbo prejemnega urada, ime prijavitelja, datum vložitve mednarodne prijave, številko mednarodne prijave in naziv izuma.

(c) Določbe pododstavka (a) ne morejo imenovanemu uradu preprečiti, da sodnemu organu dovoli dostop do mednarodne prijave.

(3) Določbe pod (a) drugega odstavka se uporabljajo za vsak prejemni urad, razen za dostave iz prvega odstavka 12. člena.

(4) Po tem členu je z izrazom "imeti dostop" mišljeno vsako sredstvo, na podlagi katerega kdo drug pride do spoznanja, vštevši individualno sporočanje in splošno objavo; vendar noben državni urad ne sme objaviti mednarodne prijave ali njenega prevoda pred mednarodno objavo ali pred potekom 20 mesecev od prednostnega datuma, če do mednarodne objave ni prišlo po poteku omenjenega roka.

II. POGLAVJE MEDNARODNI PREDHODNI PREIZKUS

31. člen

Zahteva za mednarodni predhodni preizkus

(1) Na zahtevo prijavitelja se opravi mednarodni predhodni preizkus njegove mednarodne prijave v skladu z navedenimi določbami in pravilnikom.

(2)(a) Vsak prijavitelj, ki ima po pravilniku stalno prebivališče v kaki državi pogodbenici, za katero velja II. poglavje, ali je pripadnik te države in katerega mednarodna prijava je bila vložena pri prejemnem uradu zadevne države ali uradu, ki dela za to državo, lahko vloži zahtevo za mednarodni predhodni preizkus.

(b) Skupščina lahko odloči, da osebam, ki so pooblašcene za vlaganje mednarodnih prijav, dovoli, da vlagajo zahteve za mednarodni predhodni preizkus, čeprav imajo stalno prebivališče v državi, ki ni pogodbenica ali zanjo ne velja II. poglavje, ali so pripadniki take države.

(3) Zahteva za mednarodni predhodni preizkus se vloži ločeno od mednarodne prijave. Vsebovati mora predpisane podatke in biti sestavljena v predpisanem jeziku in v predpisani obliki.

(4)(a) V zahtevi za mednarodni predhodni preizkus mora biti imenovana država oziroma država pogodbenica, v katerih namerava prijavitelj uporabljati rezultate mednarodnega predhodnega preizkusa ("izbrane države"). Dodatne države pogodbenice se lahko pozneje izberejo. Izberejo se lahko samo države pogodbenice, ki so že navedene v skladu s 4. členom.

(b) Prijavitelji iz drugega odstavka pod (a) lahko izberejo katerokoli državo pogodbenico, za katero velja II. poglavje. Prijavitelji iz drugega odstavka pod (b) lahko izberejo samo države pogodbenice, za katere velja II. poglavje in ki so izjavile, da se strinjajo, da jih ti prijavitelji izberejo.

(5) Za zahtevo za mednarodni predhodni preizkus se morajo v predpisanem roku plačati predpisane takse.

(6)(a) Zahteva za mednarodni predhodni preizkus se vloži pri ustanovi za mednarodni predhodni preizkus, navedeni v 32. členu.

(b) Vsaka poznejša izbira se mora opraviti preko Mednarodnega urada.

(7) Vsak izbrani urad dobi obvestilo o tem, da je izbran.

32. člen

Ustanova za mednarodni predhodni preizkus

(1) Mednarodni predhodni preizkus opravi ustanova za mednarodni predhodni preizkus.

(2) Glede zahtev za mednarodni predhodni preizkus, navedenih v drugem odstavku 31. člena pod (a), določi prejemni urad ustanovo ali ustanove, ki bodo pristojne za predhodni preizkus, glede zahtev za mednarodni predhodni preizkus, navedenih v drugem odstavku 31. člena pod (b), pa določi te ustanove skupščina; te ustanove se določijo v skladu z veljavnim sporazumom, sklenjenim med eno ali več zainteresiranih ustanov za mednarodni predhodni preizkus in Mednarodnim uradom.

(3) Določbe tretjega odstavka 16. člena se uporabljajo mutatis mutandis za ustanove za mednarodni predhodni preizkus.

33. člen

Mednarodni predhodni preizkus

(1) Namen mednarodnega predhodnega preizkusa je oblikovati predhodno neobvezno mnenje o vprašanjih, ali je izum, katerega varstvo se zahteva, nov, ali je rezultat ustvarjalnega dela (da očitno ne izhaja iz znanega stanja tehnike) in ali je industrijsko uporabljiv.

(2) Za mednarodni predhodni preizkus se izum, katerega varstvo se zahteva, šteje za novega, če ni obsežen s stanjem tehnike, kot je opredeljeno v pravilniku.

(3) Za mednarodni predhodni preizkus se izum, katerega varstvo se zahteva, šteje za rezultat ustvarjalnega dela, če glede na stanje tehnike, kot je opredeljeno v pravilniku, na predpisani relevantni dan očitno ne izhaja iz stanja tehnike, ki ga strokovnjak pozna.

(4) Za mednarodni predhodni preizkus se šteje, da je izum, katerega varstvo se zahteva, industrijsko uporabljiv, če se lahko po svoji naravi proizvede ali izkorišča (v tehnološkem smislu) v katerikoli industrijski proizvodnji. Besedo "industrija" je treba razumeti v njenem najširšem pomenu kot v Pariški konvenciji o varstvu industrijske lastnine.

(5) Navedena merila se uporabljajo samo za mednarodni predhodni preizkus. Vsaka država pogodbenica lahko uporabi dodatna ali drugačna merila, ko odloča, ali se lahko izum v njej zavaruje s patentom ali ne.

(6) Pri mednarodnem predhodnem preizkusu se mora upoštevati vsa dokumentacija, navedena v poročilu o mednarodni poizvedbi. Pri njem se lahko upošteva dodatna dokumentacija, ki se šteje za relevantno v konkretnem primeru.

34. člen

Postopek pri ustanovi za mednarodni predhodni preizkus

(1) Postopek pri ustanovi za mednarodni predhodni preizkus je določen s to pogodbo, pravilnikom in sporazumom, ki ga Mednarodni urad v skladu s to pogodbo in pravilnikom sklene z omenjeno ustanovo.

(2)(a) Prijavitelj ima pravico, da ustno in pisno komunicira z ustanovo za mednarodni predhodni preizkus.

(b) Prijavitelj ima pravico, da patentne zahtevke, opis in skice spreminja na predpisan način in v predpisanem roku, preden sestavi poročilo o mednarodnem predhodnem preizkusu. Spremembe ne smejo presegati meja, v katerih je izum razložen v mednarodni prijavi, kakršna je bila vložena.

(c) Prijavitelj dobi od ustanove za mednarodni predhodni preizkus najmanj eno pisno mnenje, razen če ta ustanova meni, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(I) da izum izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 33. člena;

(II) da mednarodna prijava izpolnjuje pogoje iz te pogodbe in pravilnika v obsegu, v katerem jih je preverila ta ustanova;

(III) da ni namena, da se dajo pripombe po zadnjem stavku drugega odstavka 35. člena.

(d) Prijavitelj lahko odgovori na pisno obvestilo.

(3)(a) Če ustanova za mednarodni predhodni preizkus meni, da mednarodna prijava ne izpolnjuje pogoja glede enotnosti izuma, kot je to določeno v pravilniku, lahko pozove prijavitelja, da po svoji izbiri omeji patentne zahtevke tako, da bo izpolnjen ta pogoj ali da plača dodatne takse.

(b) Notranja zakonodaja vsake izbrane države lahko določi, da se, kadar se prijavitelj odloči za omejitev patentnih zahtevkov po pododstavku (a), deli mednarodne prijave, ki zaradi omejitve niso predmet mednarodnega predhodnega preizkusa, glede učinka v zadevni državi štejejo za umaknjene, razen če prijavitelj plača posebno takso državnemu uradu zadevne države.

(c) Če prijavitelj v predpisanem roku ne odgovori na poziv iz pododstavka (a), pošlje ustanova za mednarodni predhodni preizkus poročilo o mednarodnem predhodnem preizkusu o delih

mednarodne prijave, ki se nanašajo na tisto, kar je po vsej verjetnosti glavni izum, in to navede v poročilu. Notranja zakonodaja vsake izbrane države lahko določi, da se - če državni urad zadevne države meni, da je poziv ustanove za mednarodni predhodni preizkus upravičen - deli mednarodne prijave, ki se ne nanašajo na glavni izum, štejejo za umaknjene, kar zadeva učinek v zadevni državi, razen če je prijavitelj plačal temu uradu posebno takso.

(4)(a) Če ustanova za mednarodni predhodni preizkus meni:

(I) da se mednarodna prijava nanaša na predmet, za katerega v skladu s pravilnikom ni obvezen mednarodni predhodni preizkus, odloči, da v tem primeru takega preizkusa ne opravi;

(II) da opis, patentni zahtevki ali skice niso jasni ali da patentni zahtevki ustrezno ne temeljijo na opisu, tako da ni mogoče dati določenega mnenja glede novosti, rezultata ustvarjalnega dela (neočitnosti) ali industrijske uporabljivosti izuma, katerega varstvo se zahteva, ne obravnava vprašanj, navedenih v prvem odstavku 33. člena, s tem mnenjem in s svojimi razlogi pa seznanj prijavitelja.

(b) Če gre za kakšnega izmed primerov, navedenih v pododstavku (a), samo v nekaterih patentnih zahtevkih ali v zvezi z nekaterimi patentnimi zahtevki, se določbe tega pododstavka uporabljajo samo za te patentne zahtevke.

35. člen

Poročilo o mednarodnem predhodnem preizkusu

(1) Poročilo o mednarodnem predhodnem preizkusu se sestavi v predpisanem roku in v predpisani obliki.

(2) Poročilo o mednarodnem predhodnem preizkusu ne vsebuje nobene izjave o vprašanju, ali je izum, katerega varstvo se zahteva, dejansko ali navidezno primeren za varstvo po kakšni notranji zakonodaji. S pridržkom določb tretjega odstavka mora vsebovati poročilo izjavo v zvezi z vsakim patentnim zahtevkom, ali zadevni patentni zahtevek po vsej verjetnosti izpolnjuje pogoje glede novosti, ustvarjalnosti (neočitnosti) in industrijske uporabljivosti, kot so določeni za mednarodni predhodni preizkus v prvem do četrtem odstavku 33. člena. Ob tej izjavi se navedejo listine, na katerih temelji naveden sklep, in vsa pojasnila, ki so v konkretnem primeru potrebna. Ob tej izjavi se navedejo druge opombe, določene v pravilniku.

(3)(a) Če ustanova za mednarodni predhodni preizkus ob sestavljanju poročila o mednarodnem predhodnem preizkusu meni, da gre za enega izmed primerov, navedenih v četrtem odstavku 34. člena pod (a), mora poročilo vsebovati izjavo o tem in razloge za to. Poročilo ne sme vsebovati nobene izjave po drugem odstavku.

(b) Če gre za enega izmed primerov, navedenih v četrtem odstavku 34. člena pod (b), mora vsebovati poročilo o predhodnem mednarodnem preizkusu za konkretne patentne zahtevke opombo iz pododstavka (a), za druge patentne zahtevke pa izjavo, navedeno v drugem odstavku.

36. člen

Dostava, prevod in pošiljanje poročila o mednarodnem predhodnem preizkusu

(1) Poročilo o mednarodnem predhodnem preizkusu in predpisane priloge se pošljejo prijavitelju in Mednarodnemu uradu.

(2)(a) Poročilo o mednarodnem predhodnem preizkusu in njegove priloge se prevedejo v predpisane jezike.

(b) Vsak prevod prevedenega poročila pripravi Mednarodni urad ali se pripravi na njegovo odgovornost; vsak prevod priloge poročila pripravi prijavitelj.

(3)(a) Mednarodni urad pošlje poročilo o mednarodnem predhodnem preizkusu z njegovim prevodom (kakaršen je predpisan) in njegovimi prilogami (v izvorniku) vsakemu izbranemu uradu.

(b) Prijavitelj pošlje v predpisanem roku predpisani prevod prilog izbranim uradom.

(4) Določbe tretjega odstavka 20. člena se uporabljajo mutatis mutandis za izvode vsake listine, ki je navedena v poročilu o mednarodnem predhodnem preizkusu in ki ni bila navedena v poročilu o mednarodni poizvedbi.

37. člen

Umik zahteve za mednarodni predhodni preizkus ali umik izbire

(1) Prijavitelj lahko umakne nekatere izbire ali vse izbire.

(2) Če je umaknjena izbira vseh držav, se šteje, da je zahteva za mednarodni predhodni preizkus umaknjena.

(3)(a) Vsak umik se mora sporočiti Mednarodnemu uradu.

(b) Mednarodni urad obvesti o tem izbrane urade in ustanovo za mednarodni predhodni preizkus, na katere se to nanaša.

(4)(a) S pridržkom določb pododstavka (b) se umik zahteve za mednarodni predhodni preizkus ali izbire kake države pogodbenice, če z notranjo zakonodajo ni drugače določeno, šteje za umik mednarodne prijave za to državo.

(b) Umik zahteve za mednarodni predhodni preizkus ali izbire se ne šteje za umik mednarodne prijave, če je bila zahteva umaknjena pred potekom roka, ki se lahko uporabi po 22. členu; vsaka država pogodbenica lahko vseeno v svoji notranji zakonodaji določi, da bo tako samo, če njen državni urad v omenjenem roku prejme izvod mednarodne prijave s prevodom (kakaršen je predpisan) in državno takso.

38. člen

Zaupni značaj mednarodnega predhodnega preizkusa

(1) Razen na zahtevo ali s pooblastilom prijavitelja, Mednarodni urad in ustanova za mednarodni predhodni preizkus ne smeta nikoli nobeni osebi ali organu - razen izbranim uradom po sestavi poročila o mednarodnem predhodnem preizkusu - dovoliti v smislu in pod pogoji iz četrtega odstavka 30. člena dostopa do dosjeya mednarodnega predhodnega preizkusa.

(2) S pridržkom določb prvega odstavka tega člena in prvega ter tretjega odstavka 36. člena in tretjega odstavka 37. člena pod (b) Mednarodni urad in ustanova za mednarodni predhodni preizkus ne smeta dati, razen na zahtevo ali s pooblastilom prijavitelja, nobenega obvestila o izdaji ali zavrnitvi izdaje poročila o mednarodnem predhodnem preizkusu in o umiku zahteve ali vztrajanju pri zahtevi za mednarodni predhodni preizkus ali umiku kake izbire ali vztrajanju pri njej.

39. člen

Izvod, prevod in takse za izbrane urade

(1)(a) Če je kaka država pogodbenica izbrana pred potekom 19. meseca od prednostnega dneva, se 22. člen zanjo ne uporablja, prijavitelj pa pošlje vsakemu izbranemu uradu izvod mednarodne prijave (če že ni bila poslana po 20. členu) in prevod (kakaršen je predpisan) te prijave in mu plača državno takso (če je predvidena) najpozneje do poteka 30 mesecev od prednostnega dneva.

(b) Vsaka notranja zakonodaja lahko za dejanja iz pododstavka (a) določi roke, ki potečejo po roku iz omenjene določbe.

(2) Učinek, predviden v tretjem odstavku 11. člena, preneha v izbrani državi z enakimi posledicami, kot nastanejo zaradi umika državne prijave v zadevni državi, če prijavitelj ne opravi dejanj iz prvega odstavka pod (a) v roku, ki se uporablja v skladu s prvim odstavkom pod (a) ali (b).

(3) Vsak izbrani urad lahko ohrani učinek iz tretjega odstavka 11. člena, čeprav prijavitelj ne izpolni pogojev iz prvega odstavka pod (a) ali (b).

40. člen

Mirovanje postopka državnega preizkusa in drugih postopkov

(1) Če je bila kaka država pogodbenica izbrana pred potekom 19. meseca, računano od prednostnega dneva, se 23. člen zanjo ne uporablja, njen državni urad ali urad, ki dela zanjo, pa ne glede na drugi odstavek ne opravi preizkusa in ne vodi nobenega drugega postopka v zvezi z mednarodno prijavo pred potekom roka, ki se uporablja po 39. členu.

(2) Ne glede na določbe prvega odstavka lahko vsak izbrani urad na izrecno zahtevo prijavitelja kadarkoli pristopi k preizkusu in začne vsak drug postopek v zvezi z mednarodno prijavo.

41. člen

Sprememba patentnih zahtevkov, opisa in skic pri izbranih uradih

(1) Prijavitelj ima možnost, da v predpisanem roku pri vsakem izbranem uradu spremeni patentne zahtevke, opis in skice. Noben izbrani urad ne sme izdati patenta in ne zavrniti njegove izdaje pred potekom omenjenega roka, če prijavitelj v to ni izrecno privolil.

(2) Spremembe ne smejo preseči mej, v katerih je izum razložen v mednarodni prijavi, kakršna je bila vložena, razen če to ni izrecno dovoljeno z notranjo zakonodajo izbrane države.

(3) Spremembe morajo biti v skladu z notranjo zakonodajo izbrane države glede vseh vprašanj, ki niso urejena s to pogodbo ali pravilnikom.

(4) Če izbrani urad zahteva prevod mednarodne prijave, morajo biti spremembe navedene v jeziku prevoda.

42. člen

Rezultati državnega preizkusa pri izbranih uradih

Izbranim uradom, ki prejmejo poročilo o mednarodnem predhodnem preizkusu, ni treba od prijavitelja zahtevati, da jim pošlje izvode listin v zvezi s preizkusom, ki se nanaša na isto mednarodno prijavo v kateremkoli drugem izbranem uradu, ali da jim pošlje obvestila o vsebini teh listin.

III. POGLAVJE SKUPNE DOLOČBE

43. člen

Zahteva za varstvo več vrst pravic

Glede vsake navedene ali izbrane države, katere zakon določa izdajo izumiteljskih spričeval, spričeval o koristnosti, uporabnih modelov, dopolnilnih patentov ali dopolnilnih spričeval, dopolnilnih izumiteljskih spričeval ali dopolnilnih spričeval o koristnosti, lahko prijavitelj v skladu s pravilnikom navede, da s svojo mednarodno prijavo zahteva za zadevno državo izdajo izumiteljskega spričevala, spričevala o koristnosti ali uporabnega modela, ne pa patenta, ali izdajo dopolnilnega patenta ali dopolnilnega spričevala, dopolnilnega izumiteljskega spričevala ali dopolnilnega spričevala o koristnosti; učinki, ki izhajajo iz te navedbe, so določeni z izbiro

prijavitelja. Za namene tega člena in vsakega pravila, ki se nanj nanaša, se 2. člen pod (II) ne uporablja.

44. člen

Zahteva za varstvo dveh vrst pravic

Za vsako imenovano ali izbrano državo, katere zakonodaja dovoljuje, da se prijava, s katero se zahteva izdaja patenta ali kaka druga vrsta varstva, ki je imenovana v 43. členu, hkrati nanaša tudi na kako drugo izmed omenjenih vrst varstva, lahko prijavitelj v skladu s pravilnikom navede dve vrsti varstva, katerega izdajo zahteva; učinki, ki iz tega izhajajo, so določeni z navedbami prijavitelja. Po tem členu se določba 2. člena pod (II) ne uporablja.

45. člen

Pogodbe o regionalnem patentu

(1) Vsaka pogodba, ki določa izdajo regionalnega patenta ("pogodba o regionalnem patentu") in ki vsakomur, ki je po 9. členu pooblaščen, da vlaga mednarodne prijave, daje pravico, da vlaga prijave, s katerimi se zahteva izdaja takih patentov, lahko določa, da se lahko mednarodne prijave, v katerih je imenovana ali izbrana kaka država članica omenjene pogodbe o regionalnem patentu in te pogodbe, vložijo zaradi izdaje regionalnih patentov.

(2) Notranja zakonodaja te imenovane ali izbrane države lahko določa, da se vsaka navedba ali izbira te države v mednarodni prijavi šteje kot izjava, da želi prijavitelj dobiti regionalni patent v skladu s pogodbo o regionalnem patentu.

46. člen

Napačen prevod mednarodne prijave

Če zaradi napačnega prevoda mednarodne prijave obseg patenta, izdanega na podlagi te prijave, presega obseg mednarodne prijave v izvornem jeziku, lahko pristojni organi države pogodbenice zaradi tega omejijo retroaktivno obseg patenta in izjavijo, da je nič in brez učinka v tistem obsegu, v katerem njegov obseg presega obseg iz mednarodne prijave v izvornem jeziku.

47. člen

Roki

(1) Štetje rokov, predvidenih v tej pogodbi, je urejeno s pravilnikom.

(2)(a) Vsi roki, določeni v I. in II. poglavju te pogodbe, se lahko poleg revizije po 60. členu spremenijo, če tako sklenejo države pogodbenice.

(b) Sklep se sprejme v skupščini ali s korespondenčnim glasovanjem, sprejeti pa se mora soglasno.

(c) Podrobnosti postopka so določene s pravilnikom.

48. člen

Zamuda določenih rokov

(1) Če je posamezen rok, določen s to pogodbo ali pravilnikom, zamujen zaradi prekinitve dela pošte, izgube ali nepopravljive zamude pisma, se šteje, da se je v roku ravnalo v primerih, navedenih v pravilniku, in pod pogojem, da so poslani dokazi in izpolnjeni drugi pogoji, predpisani s pravilnikom.

(2)(a) Vsaka država pogodbenica mora, kadar gre zanjo, opravičiti zamujene roke iz razlogov, določenih z njeno notranjo zakonodajo.

(b) Vsaka država pogodbenica lahko, kadar gre zanjo, opraviči zamujene roke tudi iz razlogov, ki niso navedeni v pododstavku (a).

49. člen

Pravica do udeležbe v postopku pri mednarodnih ustanovah

Vsak odvetnik, patentni zastopnik ali druga oseba, ki ima pravico, da se udeleži postopka pri državnem uradu, pri katerem je bila vložena mednarodna prijava, ima pravico, da se udeleži postopka, kadar gre za to prijavo, pri Mednarodnem uradu, ustanovi za mednarodno poizvedbo in ustanovi za mednarodni predhodni preizkus.

IV. POGLAVJE TEHNIČNE STORITVE

50. člen

Storitve v zvezi z dajanjem patentnih informacij

(1) Mednarodni urad lahko opravlja storitve v zvezi z dajanjem tehničnih informacij ter vseh drugih ustreznih informacij, s katerimi razpolaga na podlagi objavljenih listin, v glavnem patentov in objavljenih prijav (v nadaljnjem besedilu tega člena: "informacijske storitve").

(2) Mednarodni urad lahko opravlja informacijske storitve neposredno ali po eni ali več ustanovah za mednarodno poizvedbo ali drugih specializiranih institucijah državnega ali mednarodnega značaja, s katerimi sklene sporazum.

(3) Informacijske storitve se opravljajo tako, da zlasti državam pogodbenicam, ki so države v razvoju, omogočajo pridobivanje tehničnega in tehnološkega znanja, všteti objavljeni in razpoložljivi know-how.

(4) Informacijske storitve lahko uporabljajo vlade držav pogodbenic, njihovi pripadniki in osebe, ki imajo stalno prebivališče na njihovem ozemlju. Skupščina lahko sklene, da lahko te storitve dobijo tudi druge zainteresirane osebe.

(5)(a) Vsaka storitev, opravljena za vlade držav pogodbenic, se zaračuna po lastni ceni; kadar se storitve opravljajo za vlade držav članic, ki so države v razvoju, je cena pod lastno ceno, če se razlika lahko pokrije s prihodki od opravljanja storitev za osebe, ki niso vlade držav pogodbenic, ali na enega izmed načinov, navedenih v četrtem odstavku 51. člena.

(b) Lastno ceno, za katero gre v pododstavku (a), sestavljajo stroški, ki se prištejejo k stroškom, ki jih ima državni urad ali ustanova za mednarodno poizvedbo redno pri opravljanju svojih nalog.

(6) Podrobnosti v zvezi z uporabo določb iz tega člena so urejene s sklepi skupščine in v mejah, ki jih ta določi, s sklepi delovnih skupin, ki jih ustanovi v ta namen.

(7) Če skupščina meni, da je to potrebno, lahko priporoči druge oblike finančne pomoči kot dopolnitev tistih, ki so določene v petem odstavku.

51. člen

Tehnična pomoč

(1) Skupščina ustanovi odbor za tehnično pomoč (v nadaljnjem besedilu tega člena: "odbor").

(2)(a) Člani odbora se volijo izmed držav pogodbenic na način, ki zagotavlja ustrezno zastopanost držav v razvoju.

(b) Generalni direktor na lastno pobudo ali na zahtevo odbora povabi predstavnike medvladnih organizacij, ki se ukvarjajo s tehnično pomočjo državam v razvoju, da sodelujejo pri delu odbora.

(3)(a) Naloga odbora je, da organizira in nadzoruje tehnično pomoč državam pogodbenicam, ki so države v razvoju, pri razvijanju njihovega patentnega sistema, posamično ali na regionalni podlagi.

(b) Tehnična pomoč med drugim obsega usposabljanje strokovnjakov, odstopanje izvedencev in oskrbovanje z opremo za usposabljanje in za delo.

(4) Mednarodni urad si prizadeva, da sklene sporazume z mednarodnimi finančnimi organizacijami, zlasti z Združenimi narodi, agencijami Združenih narodov in specializiranimi agencijami za tehnično pomoč, povezanimi z Združenimi narodi, ter vladami držav, ki prejemajo tehnično pomoč, da bi se financirali projekti po tem členu.

(5) Podrobnosti v zvezi z uporabo določb tega člena se določijo s sklepi skupščine in delovnih skupin, ki jih skupščina lahko ustanovi v ta namen v okvirih, ki jih sama določi.

52. člen

Razmerja do drugih določb pogodbe

Določbe tega poglavja ne vplivajo na finančne določbe kateregakoli drugega poglavja te pogodbe. Take določbe niso uporabne za to poglavje in ne za njegovo uporabo.

V. POGLAVJE ADMINISTRATIVNE DOLOČBE

53. člen

Skupščina

(1)(a) Skupščino v skladu z osmim odstavkom 57. člena sestavljajo države pogodbenice.

(b) Vlado vsake države pogodbenice predstavlja po en delegat, ki ima lahko namestnika, svetovalce in strokovnjake.

(2)(a) Skupščina:

(I) obravnava vsa vprašanja v zvezi z delom in razvojem Unije in uporabo te pogodbe;

(II) opravlja naloge, ki so ji izrecno naložene z drugimi določbami te pogodbe;

(III) daje Mednarodnemu uradu napotke v zvezi s pripravami revizijskih konferenc;

(IV) obravnava in potrjuje poročila in dejavnosti generalnega direktorja v zvezi z Unijo in mu daje vsa potrebna navodila, ki se nanašajo na pristojnost Unije;

(V) obravnava in potrjuje poročila in dejavnosti izvršilnega odbora, ustanovljenega v skladu z devetim odstavkom, in mu daje navodila;

(VI) določa program, sprejema triletni proračun Unije in potrjuje zaključne račune;

(VII) sprejema finančni pravilnik Unije;

(VIII) ustanavlja odbore in delovne skupine, ki so po njenem mnenju ustrezni za uresničitev ciljev Unije;

(IX) odloča o tem, katere države nečlanice, in glede na določbe osmega odstavka, katere medvladne organizacije in mednarodne nevladne organizacije, so lahko kot opazovalke navzoče na njenih sestankih;

(X) sprejema vse druge ustrezne ukrepe za uresničitev ciljev Unije in opravlja vsa druga koristna dejanja v okviru te pogodbe.

(b) Skupščina odloča o vprašanjih, ki zanimajo tudi druge unije, za katere organizacija opravlja administrativna dela, in sicer po poprejšnjem mnenju koordinacijskega odbora organizacije.

(3) Delegat lahko predstavlja samo eno državo in lahko glasuje samo v njenem imenu.

(4) Vsaka država pogodbenica ima samo en glas.

(5)(a) Za sklepčnost je potrebna polovica držav pogodbenic.

(b) Če skupščina ni sklepčna, lahko sprejema sklepe; ti sklepi, razen tistih, ki se nanašajo na njen postopek, so polnoveljavni samo, če sta bili sklepčnost in potrebna večina doseženi z glasovanjem prek dopisov, predvidenih s pravilnikom.

(6)(a) S pridržkom določb drugega odstavka 47. člena pod (b), drugega odstavka 58. člena pod (b), tretjega odstavka 58. člena in drugega odstavka 61. člena pod (b) se sklepi skupščine sprejemajo z dvotretjinsko večino oddanih glasov.

(b) Vzdržani glasovi se ne štejejo.

(7) Če gre za vprašanja, ki izključno zanimajo države, za katere velja II. poglavje, se vsako sklicevanje na države pogodbenice iz četrtega, petega in šestega odstavka šteje za sklicevanje samo na države, za katere velja II. poglavje.

(8) Vsaka medvladna organizacija, imenovana kot ustanova za mednarodno poizvedbo ali kot ustanova za mednarodni predhodni preizkus, ima pravico, da je kot opazovalka navzoča na sestankih skupščine.

(9) Če je število držav pogodbenic večje od 40, ustanovi skupščina izvršilni odbor. Vsako sklicevanje na izvršilni odbor v tej pogodbi ali v pravilniku se nanaša na obdobje, v katerem je ta odbor ustanovljen.

(10) Do ustanovitve izvršilnega odbora skupščina odloča v mejah programa in triletnega proračuna o letnih programih in proračunih, ki jih pripravlja generalni direktor.

(11)(a) Skupščina se na sklic generalnega direktorja sestane vsako drugo leto na rednem zasedanju in, razen v izjemnih primerih, v istem času in na istem mestu kot generalna skupščina organizacije.

(b) Skupščina se sestane na izrednem zasedanju na sklic generalnega direktorja, na zahtevo izvršilnega odbora ali na zahtevo četrte države pogodbenic.

(12) Skupščina sprejme svoj poslovnik o delu.

54. člen **Izvršilni odbor**

(1) Če skupščina ustanovi izvršilni odbor, ravna ta po naslednjih določbah.

(2)(a) S pridržkom osmega odstavka 57. člena sestavljajo izvršilni odbor države, ki jih je skupščina izvolila izmed držav svojih članic.

(b) Vlado vsake države, ki je članica izvršilnega odbora, predstavlja po en delegat, ki ima lahko namestnike, svetovalce in strokovnjake.

(3) Število držav članic izvršilnega odbora znaša četrtno število držav članic skupščine. Pri določanju števila mest, ki jih je treba zasesti, se ostanek, dobljen po deljenju s štiri, ne upošteva.

(4) Pri volitvah članov izvršilnega odbora upošteva skupščina enakomerno zemljepisno zastopanost.

(5)(a) Člani izvršilnega odbora opravljajo dolžnost od trenutka, ko se konča zasedanje skupščine, na katerem so bili izvoljeni, do dneva, ko se konča naslednje redno zasedanje skupščine.

(b) Člani izvršilnega odbora so lahko ponovno izvoljeni, vendar največ samo dve tretjini njih.

(c) Skupščina določa pogoje za volitve in možno ponovno izvolitev članov izvršilnega odbora.

(6)(a) Izvršilni odbor:

(I) pripravlja predlog dnevnega reda skupščine;

(II) predloži skupščini osnutek programa in dveletni proračun Unije, ki ga je pripravil generalni direktor;

(III) (črtano)

(IV) predloži skupščini z ustreznimi komentarji periodična poročila generalnega direktorja in revizijska letna poročila o stanju računov;

(V) stori vse potrebno, da lahko generalni direktor v skladu z odločitvami skupščine, ob upoštevanju razmer, ki so nastale med dvema rednima zasedanjema, izvede program Unije;

(VI) opravlja vse druge naloge, ki so mu zaupane po tej pogodbi.

(b) Izvršilni odbor odloča po poprejšnjem mnenju koordinacijskega odbora organizacije o vprašanjih, ki zanimajo tudi druge unije, za katere organizacija opravlja administrativna dela.

(7)(a) Izvršilni odbor se sestane enkrat na leto na rednem zasedanju na sklic generalnega direktorja in, če je to mogoče, v istem času in v istem kraju kot koordinacijski odbor organizacije.

(b) Izvršilni odbor se sestane na izrednem zasedanju po sklicu generalnega direktorja bodisi na lastno pobudo ali na zahtevo njegovega predsednika ali četrte njegovih članov.

(8)(a) Vsaka država članica izvršilnega odbora ima en glas.

(b) Za sklepčnost izvršilnega odbora je potrebna polovica držav članic.

(c) Sklepi se sprejemajo z navadno večino oddanih glasov.

(d) Vzdržani glasovi se ne štejejo.

(e) Delegat lahko predstavlja samo eno državo in lahko glasuje samo v njenem imenu.

(9) Države pogodbenice, ki niso članice izvršilnega odbora, ter vsaka medvladna organizacija, imenovana kot ustanova za mednarodno poizvedbo ali kot ustanova za mednarodni predhodni preizkus, so lahko kot opazovalke navzoče na sestankih izvršilnega odbora.

(10) Izvršilni odbor sprejme svoj pravilnik o delu.

55. člen **Mednarodni urad**

(1) Upravne naloge Unije opravlja Mednarodni urad.

(2) Mednarodni urad opravlja dela sekretariatov raznih organov Unije.

(3) Generalni direktor je najvišji funkcionar Unije in predstavlja Unijo.

(4) Mednarodni urad objavlja Glasnik in druge publikacije, navedene v pravilniku, ali tiste, ki jih določi skupščina.

(5) Pravilnik določa storitve, ki jih morajo državni uradi opravljati kot pomoč Mednarodnemu uradu, ustanovi za mednarodno poizvedbo in ustanovi za mednarodni predhodni preizkus pri opravljanju nalog, določenih s to pogodbo.

(6) Generalni direktor in vsak uslužbenec, ki ga on določi, sodelujeta brez glasovalne pravice na vseh sestankih skupščine, izvršilnega odbora in vsakega drugega odbora ali delovne skupine, ki se ustanovi po tej pogodbi oziroma pravilniku. Generalni direktor ali uslužbenec, ki ga on določi, je po uradni dolžnosti (ex officio) sekretar teh organov.

(7)(a) Mednarodni urad pripravlja revizijske konference po navodilih skupščine in v sodelovanju z izvršilnim odborom.

(b) Mednarodni urad se lahko med pripravami revizijskih konferenc posvetuje z medvladnimi organizacijami in mednarodnimi nevladnimi organizacijami.

(c) Generalni direktor in osebe, ki jih on določi, sodelujejo brez glasovalne pravice v razpravah na revizijskih konferencah.

(8) Mednarodni urad opravlja vse druge naloge, ki so mu naložene.

56. člen

Odbor za tehnično sodelovanje

(1) Skupščina ustanovi odbor za tehnično sodelovanje (v nadaljnjem besedilu tega člena: "odbor").

(2)(a) Skupščina določi sestavo odbora in imenuje njegove člane, pri čemer pazi na enakomerno zastopanost držav v razvoju.

(b) Ustanove za mednarodno poizvedbo in za mednarodni predhodni preizkus so ex officio člani odbora. Če je ta ustanova državni urad posamezne države pogodbenice, ta država ne more imeti dodatnega predstavnika v odboru.

(c) Če to dovoljuje število držav pogodbenic, je skupno število članov odbora večje od dvojnega števila članov ex officio.

(d) Generalni direktor na lastno pobudo ali na zahtevo odbora povabi predstavnike zainteresiranih organizacij, da se udeležijo razprave, ki jih zanima.

(3) Z mnenji in priporočili želi odbor prispevati:

(I) k nenehnemu izboljševanju storitev, določenih s to pogodbo;

(II) k temu, da se, dokler je več ustanov za mednarodno poizvedbo in več ustanov za mednarodni predhodni preizkus, doseže cilj, da so njihova dokumentacija in njihove delovne metode čim bolj enotne in da so njihova poročila izenačena in kar najbolj kakovostna;

(III) k temu, da se na poziv skupščine ali izvršilnega odbora rešujejo tehnični problemi, zlasti v zvezi z ustanovitvijo ene same ustanove za mednarodno poizvedbo.

(4) Vsaka država pogodbenica in vsaka mednarodna zainteresirana organizacija se lahko pisno obrne na odbor zaradi obravnavanja vprašanj iz njegove pristojnosti.

(5) Odbor lahko pošilja svoja mnenja in svoja priporočila generalnemu direktorju ali preko njega skupščini, izvršilnemu odboru, vsem ali nekaterim ustanovam za mednarodno poizvedbo ali ustanovam za mednarodni predhodni preizkus in vsem ali nekaterim izmed njih ter vsem prejemnim uradom ali nekaterim izmed njih.

(6)(a) Generalni direktor pošlje v vseh primerih izvršilnemu odboru besedilo vseh mnenj in priporočil odbora. Skupaj s tem mu lahko pošlje tudi svoje opombe.

(b) Izvršilni odbor lahko izrazi svoje stališče o vseh mnenjih in priporočilih ali o vseh drugih dejavnostih odbora in ga lahko pozove, da preuči vprašanja, ki so v njegovi pristojnosti, in da o tem poroča. Izvršilni odbor lahko pošlje skupščini z ustreznimi komentarji mnenja, priporočila in poročila odbora.

(7) Dokler se ne ustanovi izvršilni odbor, se vsa sklicevanja nanj v šestem odstavku štejejo za sklicevanja na skupščino.

(8) Skupščina sprejme posamezna pravila postopka pri delu odbora.

57. člen **Finančna vprašanja**

(1)(a) Unija ima svoj proračun.

(b) Proračun Unije obsega lastne prihodke in odhodke Unije ter njen prispevek k proračunu skupnih odhodkov unij, za katere organizacija opravlja administrativno delo.

(c) Odhodki, ki ne bremenijo samo Unijo, temveč tudi eno ali več drugih unij, za katere organizacija opravlja administrativno delo, se štejejo za skupne odhodke unij. Del udeležbe Unije pri prevzemanju skupnih odhodkov je sorazmeren z interesom, ki ga ima v teh odhodkih.

(2) Pri določitvi proračuna Unije je treba upoštevati, da mora biti usklajen s proračuni drugih unij, za katere organizacija opravlja administrativno delo.

(3) S pridržkom določb petega odstavka se proračun Unije financira iz naslednjih virov:

(I) s taksami in plačili za storitve, ki jih Mednarodni urad, opravlja v zvezi z Unijo;

(II) iz zneska, dobljenega s prodajo publikacij Mednarodnega urada, ki se nanašajo na Unijo, in plačil za pravice, ki se nanašajo na te publikacije;

(III) z darili, volili in subvencijami;

(IV) z najemninami, obrestmi in drugimi raznimi prihodki.

(4) Takse in zneski, ki jih pobira Mednarodni urad, in prodajna cena publikacij se določijo tako, da v rednih okoliščinah krijejo vse stroške, ki jih ima Mednarodni urad pri opravljanju administrativnega dela v zvezi s to pogodbo.

(5)(a) Če je letni finančni rezultat negativen, države članice s pridržkom določb pododstavkov (b) in (c) vplačajo svoje prispevke za kritje te izgube.

(b) Skupščina odloča o višini prispevka vsake države pogodbenice, pri tem pa upošteva število mednarodnih prijav, ki izvirajo iz vsake zadevne države med zadevnim letom.

(c) Če se lahko izguba začasno v celoti ali delno pokrije z drugimi sredstvi, skupščina lahko odloči, da jo v tem obsegu prenese in da od držav pogodbenic ne zahteva, da dajo svoj prispevek.

(d) Če finančno stanje Unije to dopušča, lahko skupščina odloči, da se vsi prispevki, vplačani v skladu s pododstavkom (a), vrnejo državam pogodbenicam, ki so jih vplačale.

(e) Če posamezna država pogodbenica ni vplačala svojega prispevka v skladu s pododstavkom (b) v dveh letih po nastanku te obveznosti po sklepu skupščine, ne more glasovati v nobenem organu Unije. Vsak organ Unije pa lahko dovoli tej državi, da v njem glasuje ves čas, dokler meni, da je do zamude pri vplačilu prispevka prišlo zaradi izjemnih okoliščin, ki se jim ni bilo mogoče izogniti.

(6) Če proračun ni sprejet pred začetkom novega proračunskega leta, ostane na ravni proračuna iz prejšnjega leta, kot je določeno s finančnim pravilnikom.

(7)(a) Unija ima poslovni sklad, ki ga sestavljajo enkratna plačila vseh držav pogodbenic. Če sklad ne zadošča, skupščina ukrepa, da se poveča. Če del tega sklada ni več potreben, se vrne državam pogodbenicam.

(b) Začetni znesek vplačila vsake države pogodbenice v navedeni sklad ali njene udeležbe pri njegovem povečanju določi skupščina na podlagi načel, ki so podobna načelom iz petega odstavka pod (b).

(c) Na predlog generalnega direktorja in po poprejšnjem mnenju koordinacijskega odbora organizacije določi skupščina vplačilne pogoje.

(d) Vsako vračilo zneska je sorazmerno z zneski, ki jih je vsaka država pogodbenica vplačala, pri čemer se upoštevajo datumi teh vplačil.

(8)(a) Sporazum o sedežu, sklenjen z državo, na ozemlju katere ima organizacija sedež, določa, da ta država odobrava posojila, če poslovni sklad ni zadosten. Znesek teh posojil in pogoji, pod katerimi se odobravajo, so v vsakem primeru predmet posebnih sporazumov med zadevno državo in organizacijo. Ves čas, dokler mora dajati posojila, ima ta država ex officio eno mesto v skupščini in v izvršilnem odboru.

(b) Država, za katero gre v pododstavku (a), in organizacija imata vsaka zase pravico, da s pisnim sporočilom odpovesta obveznost, da dajeta posojila. Odpoved prične veljati 3 leta po izteku leta, v katerem je bila sporočena.

(9) Račune potrjuje na način, določen s finančnim pravilnikom, ena ali več držav pogodbenic ali zunanji revizorji. Le-te z njihovim soglasjem določi skupščina.

58. člen **Pravilnik**

(1) Pravilnik, ki je v prilogi te pogodbe, vsebuje pravila, ki se nanašajo:

(I) na vprašanja, glede katerih se ta pogodba izrecno sklicuje na pravilnik ali izrecno določa, da so ali da bodo predmet njegovih določb;

(II) na vse upravne zahteve, zadeve ali postopke;

(III) na vse koristne podrobnosti v zvezi z izvajanjem določb te pogodbe:

(2)(a) Skupščina lahko spreminja pravilnik.

(b) S pridržkom določb tretjega odstavka se spremembe opravijo, če so sprejete s tričetrtinsko večino oddanih glasov.

(3)(a) Pravilnik podrobno določa, katera pravila se lahko spremenijo samo:

(I) soglasno ali

(II) če nobena država pogodbenica, katere državni urad deluje kot ustanova za mednarodno poizvedbo ali kot ustanova za mednarodni predhodni preizkus, ne nasprotuje in če temu, kadar je ta ustanova medvladna organizacija, ne nasprotuje država pogodbenica, ki je članica te organizacije z ustreznimi pooblastili, ki jih ji dajo druge države članice, združene v okviru pristojnega organa te organizacije.

(b) Da bi se lahko v naslednjem obdobju katerokoli izmed teh pravil spremenilo mimo navedenih pogojev, morajo biti pogoji, navedeni v pododstavku (a)(I) ali (a)(II), izpolnjeni.

(c) Da bi se lahko v naslednjem obdobju katerokoli pravilo uvrstilo v eno ali drugo kategorijo, navedeno v pododstavku (a), je potrebna soglasna odločitev.

(4) Pravilnik določa, da generalni direktor pod nadzorstvom skupščine sprejme administrativna navodila.

(5) Če se določbe pogodbe in določbe pravilnika ne ujemajo, imajo prednost določbe pogodbe.

VI. POGLAVJE SPORI

59. člen Spori

S pridržkom petega odstavka 64. člena lahko katerakoli zadevna država vsak spor med dvema ali več državami pogodbenicami v zvezi z razlago ali uporabo te pogodbe in pravilnika, ki se ne reši sporazumno, predloži Mednarodnemu sodišču zahtevo, vloženo v skladu s statutom sodišča, razen če se zadevne države sporazumejo, da nastali spor rešijo drugače. Država pogodbenica, ki začne spor pri sodišču, obvesti o tem Mednarodni urad, ki to sporoči drugim državam pogodbenicam.

VII. POGLAVJE REVIZIJA IN SPREMEMBE

60. člen Revizija pogodbe

(1) Ta pogodba se lahko občasno revidira na posebnih konferencah držav pogodbenic.

(2) O sklicu revizijske konference odloči skupščina.

(3) Vsaka mednarodna organizacija, ki je imenovana kot ustanova za mednarodno poizvedbo ali kot ustanova za mednarodni predhodni preizkus, ima pravico, da se kot opazovalka udeleži vsake revizijske konference.

(4) Peti, deveti in enajsti odstavek 53. člena, 54. člen, četrti do osmi odstavek 55. člena, 56. in 57. člen se lahko spremenijo na revizijski konferenci ali na podlagi določb 61. člena.

61. člen Spremembe posameznih določb pogodbe

(1)(a) Predloge za spremembo petega, devetega in enajstega odstavka 53. člena, 54. člena, četrtega do osmega odstavka 55. člena, 56. in 57. člena lahko da vsaka država, ki je članica skupščine, izvršilni odbor ali generalni direktor.

(b) Te predloge sporoči generalni direktor državam članicam najmanj šest mesecev pred njihovo obravnavo v skupščini.

(2)(a) Skupščina odloča o vseh spremembah členov, navedenih v prvem odstavku.

(b) Za sprejetje je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov.

(3)(a) Vsaka sprememba členov, navedenih v prvem odstavku, začne veljati mesec dni od dneva, ko generalni direktor od treh četrtin držav, ki so bile članice skupščine v času, ko je bila sprememba sprejeta, prejme pisna sporočila o sprejetju, sestavljena v skladu z njihovimi veljavnimi ustavnimi določbami.

(b) Vsaka sprememba tako sprejetih omenjenih členov je obvezna za vse države, ki so članice skupščine v času, ko začne sprememba veljati, s tem da je vsaka sprememba, ki povečuje finančne obveznosti držav pogodbenic obvezna samo za tiste izmed njih, ki so sporočile, da jo sprejemajo.

(c) Vsaka sprememba, sprejeta v skladu z določbami pododstavka (a), je obvezna za vse države, ki postanejo članice skupščine po datumu, ko je sprememba začela veljati v skladu z določbami pododstavka (a).

VIII. POGLAVJE KONČNE DOLOČBE

62. člen

Način, na katerega lahko države postanejo pogodbenice

(1) Vsaka država, ki je članica Mednarodne unije za varstvo industrijske lastnine, lahko postane pogodbenica v tej pogodbi:

(I) s podpisom, ki mu sledi deponiranje ratifikacijske listine ali

(II) z deponiranjem listine o pristopu.

(2) Ratifikacijske listine in listine o pristopu se deponirajo pri generalnem direktorju.

(3) Določbe 24. člena stockholmskega akta Pariške konvencije o varstvu industrijske lastnine se uporabljajo za to pogodbo.

(4) V nobenem primeru se ne sme razlagati, da je s tretjim odstavkom mišljeno, da katerakoli država pogodbenica priznava ali molče sprejema dejansko stanje na področju, na katerem je to pogodbo uporabila kaka druga država pogodbenica na podlagi omenjenega odstavka.

63. člen

Uveljavitev pogodbe

(1)(a) S pridržkom določb tretjega odstavka začne ta pogodba veljati tri mesece po predložitvi ratifikacijskih listin ali listin o pristopu osmih držav, če vsaka izmed najmanj štirih teh držav izpolnjuje enega izmed naslednjih pogojev:

(I) da število prijav, vloženih v zadevni državi, po najnovejših letnih statistikah, ki jih objavi Mednarodni urad, presega 40.000;

(II) da so pripadniki zadevne države ali osebe, ki imajo v njej stalno prebivališče, po najnovejših letnih statistikah, ki jih objavi Mednarodni urad, vložili v posamezni tuji državi najmanj 1.000 prijav;

(III) da je državni urad zadevne države prejel od pripadnikov tujih držav ali od oseb, ki imajo stalno prebivališče v teh državah, po najnovejših letnih statistikah, ki jih objavi Mednarodni urad, najmanj 10.000 prijav;

(b) Po tem odstavku z izrazom "prijave" niso zajete prijave uporabnih modelov.

(2) S pridržkom določb tretjega odstavka ta pogodba zavezuje vsako državo, ki ni njena pogodbenica ob njeni uveljavitvi po prvem odstavku, po poteku treh mesecev od dneva, ko je deponirala svojo ratifikacijsko listino ali listino o pristopu.

(3) Določbe II. poglavja in ustrezna pravila iz pravilnika, ki je v prilogi te pogodbe, se lahko uporabljajo samo od dneva, ko so tri države, ki izpolnjujejo najmanj enega izmed pogojev, navedenih v prvem odstavku, postale pogodbenice v tej pogodbi, ne da bi pri tem po prvem odstavku 64. člena izjavile, da po njihovem mnenju zanje ne veljajo določbe II. poglavja. Ta datum nikakor ne more biti pred datumom prve uveljavitve po prvem odstavku.

64. člen Pridržki

(1)(a) Vsaka država lahko izjavi, da zanjo ne veljajo določbe II. poglavja.

(b) Za države, ki dajo izjavo po pododstavku (a), ne veljajo določbe II. poglavja in ustrezne določbe pravilnika.

(2)(a) Vsaka država, ki ni dala izjave po prvem odstavku pod (a), lahko izjavi:

(I) da zanjo ne veljajo določbe prvega odstavka 39. člena v zvezi z dostavo izvoda mednarodne prijave in njenega prevoda (kakeršen je predpisan);

(II) da obveznost glede mirovanja državnega postopka, urejena v 40. členu, ne preprečuje, da njen državni urad objavi ali da se po njem objavi mednarodna prijava ali njen prevod, pri tem pa vsekakor upošteva, da ta država ni oproščena obveznosti, določenih v 30. in 38. členu.

(b) Za države, ki dajo tako izjavo, je ta obvezna.

(3)(a) Vsaka država lahko izjavi, da, kar se nje tiče, ne zahteva mednarodne objave mednarodnih prijav.

(b) Če mednarodna prijava po poteku 18 mesecev od prednostnega dneva vsebuje samo navedbo držav, ki so dale izjavo po pododstavku (a), se mednarodna prijava ne objavi v skladu z drugim odstavkom 21. člena.

(c) Če se uporablja pododstavek (b), Mednarodni urad vseeno objavi mednarodno prijavo:

(I) na zahtevo prijavitelja v skladu s pravilnikom;

(II) kadar je državno prijavo ali patent, ki temelji na mednarodni prijavi, objavil državni urad kake imenovane države, ki je dala izjavo po pododstavku (a), ali je bila ta objavljena v njegovem imenu v kratkem roku po tej objavi, vendar najpozneje 18 mesecev po prednostnem dnevu.

(4)(a) Vsaka država, katere notranja zakonodaja priznava svojim patentom učinek na stanje tehnike, šteto od datuma pred objavo, ki pa glede stanja tehnike ne izenačuje prednostnega datuma, zahtevanega po Pariški konvenciji o varstvu industrijske lastnine, z datumom dejanske

vložitve prijave v zadevni državi, lahko izjavi, da se vložitev mednarodne prijave, v kateri je imenovana, zunaj njenega ozemlja glede stanja tehnike ne izenačuje z dejansko vložitvijo prijave na njenem ozemlju.

(b) Za nobeno državo, ki da izjavo, navedeno v pododstavku (a), v tem pogledu ne veljajo določbe tretjega odstavka 11. člena.

(c) Vsaka država, ki da izjavo, navedeno v pododstavku (a), mora istočasno dati pisno izjavo, od katerega datuma in pod katerimi pogoji ima vsaka mednarodna prijava, v kateri je imenovana, na njenem ozemlju učinek na stanje tehnike. Ta izjava se lahko kadarkoli spremeni s sporočilom, poslanim generalnemu direktorju.

(5) Vsaka država lahko izjavi, da po njenem mnenju zanjo ne velja 59. člen. Za noben spor med posamezno državo pogodbenico, ki je dala tako izjavo, in vsako drugo državo pogodbenico se ne uporablja 59. člen.

(6)(a) Vsaka izjava, dana po tem členu, mora biti pisna. Lahko se da ob podpisu te pogodbe, ob deponiranju ratifikacijske listine ali listine o pristopu ali, razen v primeru iz petega odstavka, kadarkoli pozneje s sporočilom, poslanim generalnemu direktorju. V primeru takega sporočila ima izjava učinek po poteku šestih mesecev, šteto od dneva, ko generalni direktor prejme sporočilo, in nima učinka na mednarodne prijave, vložene pred potekom omenjenega šestmesečnega obdobja.

(b) Vsaka izjava, dana na podlagi tega člena, se lahko kadarkoli prekliče s sporočilom, poslanim generalnemu direktorju. Tak preklic začne veljati po poteku treh mesecev, šteto od dneva, ko generalni direktor prejme sporočilo, in, ko gre za preklic izjave, dane po tretjem odstavku, nima učinka na mednarodne prijave, vložene pred potekom omenjenega trimesečnega obdobja.

(7) Noben pridržek na to pogodbo, razen tistih, ki so mogoči na podlagi prvega do petega odstavka, ni dovoljen.

65. člen

Postopna uporaba

(1) Če sporazum, sklenjen s posamezno ustanovo za mednarodno poizvedbo ali ustanovo za mednarodni predhodni preizkus, določa kot začasno rešitev omejitev števila ali vrst mednarodnih prijav, ki jih ta ustanova lahko obdela, skupščina potrebuje ukrepa za postopno uporabo te pogodbe in pravilnika za določene kategorije mednarodnih prijav. Ta določba se uporablja tudi za zahteve za poizvedbo mednarodnega tipa iz petega odstavka 15. člena.

(2) Skupščina določi datume, od katerih se lahko glede na določbo prvega odstavka vložijo mednarodne prijave oziroma pošljejo zahteve za mednarodni predhodni preizkus. Ti datumi ne smejo biti po poteku šestih mesecev od uveljavitve te pogodbe v skladu z določbami prvega odstavka 63. člena oziroma po poteku šestih mesecev od začetka uporabe II. poglavja v skladu s tretjim odstavkom 63. člena.

66. člen

Odpoved

(1) Vsaka država pogodbenica lahko odpove to pogodbo tako, da generalnemu direktorju pošlje sporočilo.

(2) Odpoved učinkuje po poteku šestih mesecev, šteto od dneva, ko generalni direktor prejme sporočilo. Ta odpoved ne vpliva na mednarodne prijave v državi, ki pogodbo odpove, če je bila prijava vložena pred potekom tega šestmesečnega obdobja in, če gre za izbrano državo, če je bila ta izbrana pred potekom omenjenega obdobja.

67. člen

Podpisovanje in jeziki

(1)(a) Ta pogodba se podpiše v enem izvorniku v francoskem in angleškem jeziku, pri čemer sta obe besedili enako verodostojni.

(b) Uradna besedila v japonskem, nemškem, portugalskem, ruskem in španskem jeziku ter v drugih jezikih, ki jih lahko določi skupščina, določi generalni direktor po posvetovanju z zainteresiranimi vladami.

(2) Ta pogodba je odprta za podpis v Washingtonu do 31. decembra 1970.

68. člen Obveznosti depozitarja

(1) Izvornik te pogodbe se po poteku roka, v katerem je odprta za podpis, deponira pri generalnem direktorju.

(2) Generalni direktor overi in pošlje po dva izvoda te pogodbe in pravilnika, ki ji je priložen, vladam vseh držav članic Pariške konvencije o varstvu industrijske lastnine in na zahtevo vladi vsake druge države.

(3) Generalni direktor registrira to pogodbo pri sekretariatu Organizacije Združenih narodov.

(4) Generalni direktor overi in pošlje po dva izvoda vsake spremembe te pogodbe in pravilnika vladam vseh držav pogodbenic in na zahtevo vladi vsake druge države.

69. člen Sporočila

Generalni direktor sporoči vladam vseh držav, ki so članice Pariške konvencije o varstvu industrijske lastnine:

(I) katere države so podpisale pogodbo po 62. členu;

(II) katere države so deponirale ratifikacijske listine ali listine o pristopu po 62. členu;

(III) datum uveljavitve te pogodbe in datum, od katerega se uporablja II. poglavje po tretjem odstavku 63. člena;

(IV) izjave, dane na podlagi prvega do petega odstavka 64. člena;

(V) preklic izjav na podlagi šestega odstavka 64. člena pod (b);

(VI) odpovedi, prejete v zvezi s 66. členom; in

(VII) kakršnekoli izjave, dane na podlagi četrtega odstavka 31. člena.